

TARAS

1932 – 1983

Výstava unikátních fotografií Tarase Kuščynského zahájena.

Praha, Staroměstská radnice, Křížová chodba

18. 10. – 11. 11. 2013 / Otevřeno denně od 10 do 18h

Komentované prohlídky výstavy s kurátorem a členy autorovy rodiny: 22.10., 31.10. a 11.11. vždy od 16:30 do 18 hodin.

Proslavil se především originálním pojetím ženského aktu. Jeho „ženy“ známe jménem, jsou to konkrétní krásy, které se staly symboly české vizuální kultury 70.let minulého století. Značka **TARAS** byla věhlasnou ještě za života autora, o čemž ostatně vypovídá i film Jana Jelínka a Jana Špáty s názvem „Taras aneb jak fotografovat půvabné dívky“ z roku 1972. Kuščynskij svou tvorbu charakterizuje jako „... zobrazování krásy, jejímž ztělesněním je žena“, nicméně pouze u žen nezůstává. Výstava na Staroměstské radnici přináší výběr jeho nejslavnějších fotek, poprvé ovšem v doprovodu děl užitých - kalendářů a gramodesek. Tváří v tvář k obalům desek, které jsou dosud k nalezení v mnoha domácích diskotékách, si uvědomíme, nakolik byl (a je) Kuščynskij přítomen, slovy kurátora výstavy Pavla Vančáta, „v národní vizuální paměti“. Kuščynského „koutek celebrit“ najdeme v horním podlaží. Portréty Bohumila Hrabala, Jana Wericha, Jiřího Suchého, Miroslava Horníčka, Josefa Abrháma, Jana Zrzavého a mnoha dalších, tvoří mužný /mužský/ protipól nejen podobně hvězdné „ženské“ stěně naproti (Andrea Čunderlíková, Naďa Urbánková, Věra Křesadlová Magda Vašáryová, Eliška Balzerová a další), ale v podstatě i celé výstavě. Při pohledu na výjimečné portréty výjimečných osobností je nasnadě, že TARAS, ač vžitě synonymum melancholického aktu, byl stejně výjimečným fotografem. Možná právě tyto „mužské“ portréty potvrzují nadčasovost Tarasových fotografií. Kuščynskij nefotil nahou modelku či tvář, ale konkrétního člověka se specifickým výrazem, který se mu podařilo bezesbytku zachytit.

Taras Kuščynskij a Bohumil Hrabal

Pohled do výstavy:

CV TARAS KUŠČYNSKYJ

1932 25. května narozen v Praze ukrajinským rodičům, otec se záhy stává ředitelem školy v Kvasech poblíž města Jasiňa (dnes Ukrajina) **1940** Taras s matkou se vrací do Prahy, otec rodinu opouští **1947** první fotografie horské krajiny **1952** maturuje na Reálném gymnáziu v Kodaňské ulici, poté nastupuje na stavební fakultu ČVUT **1954** přestupuje na fakultu architektury ČVUT (mezi spolužáky jsou Jan Kaplický, Zdeněk Ziegler, Emil Zavadil a Pavel Bobek) **1955** uzavírá ve Starém Smokovci sňatek s Alenou Špiritovou, koncem roku se narodila první dcera Zina **1960** narodila se druhá dcera Radka | vůbec první publikovaná fotografie v Mladém světě **1961** končí studia na fakultě architektury ČVUT a vstupuje do zaměstnání jako inženýr projektant **1963** narodila se třetí dcera Halka | první samostatná výstava v Hořicích v Podkrkonoší, další na podzim v Praze ve spořitelně v Mostecké ulici **1966** začíná pracovat jako nezávislý fotograf při ČFVU | s Marií vytváří cyklus Píseň písní **1967** první samostatná výstava v zahraničí: Laren – Blaricum, Holandsko | rodina kupuje chalupu u Zruče nad Sázavou **1970–76** fotografem divadla Semafor **1972** s Danou vzniká většina snímků cyklu Chci **1973** vystavuje v Pentax Gallery v Tokiu **1975** spoluzakládá skupinu Setkání (P. Balíček, M. Bílek, M. Borovička, R. Košťál, T. K., M. Michl, M. Myška, P. Sikula a M. Tůma) **1982** počátky zhoubné choroby **1983** v březnu rekapitulační výstava v pražské Fotochemě | 27. prosince umírá ve svém bytě v Praze.

kurátor výstavy: Pavel Vančát

produkce: Vladana Rýdlová, Taktum

koprodukce: Petr Mändl, Porte, o. s.

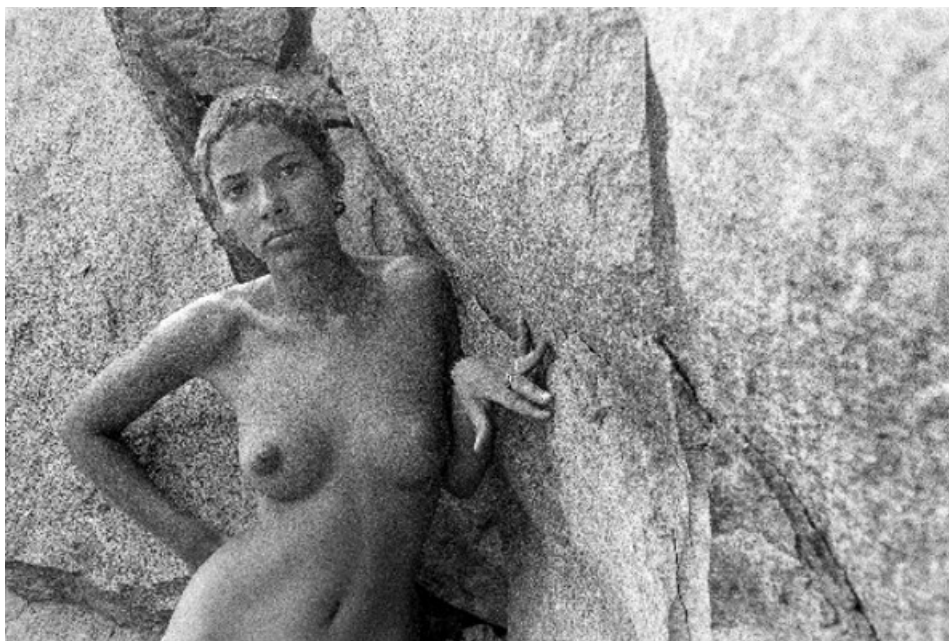
grafický design a architektura: Jan Šerých

odborná spolupráce: Radka Ciglerová

koordinace: Klára Voskovcová, Eva Holečková

www.taras.cz

www.taktum.cz, www.porteos.cz

Venuše, 1971